

COTÓ

A partir del conte RIKKI de Guido Van Genechten.

En el poble de Conill-Conillam hi viuen mooolts conills i molt diferents. En algunes coses s'assemblen: els agrada jugar junts, els encanten les pastanagues i tots tenen les orelles ben dretes. Tots, menys en Cotó. El protagonista d'aquest conte farà tot el possible per aconseguir ser com els altres, fins que coneix un personatge extraordinari que l'ajudarà.

Amb un llenguatge proper i uns titelles expressius, la nostra proposta acostava els infants a la natura tot convidant-los al joc i l'amistat. Amb una presentació acurada i dinàmica, la història mostra la importància dels valors del respecte i l'assertivitat.

COTÓ

AUCA / SINOPSI

Hi ha conills de moltes menes,
Us ho diem de veres!

Alts com un Sant Pau,
Com l'Estanislau.

Nets com en Polit,
Que sempre es fa el llit.

'eluts, pelats, amb taquetes...
ts tenen les orelles ben dretes.

Ep! Tots no!
En Cotó no.

Això no li agrada gens ni gota
I dels companys és la riota.

Invents comença a pensar,
Per l'orella poder aguantar.

Amb el barret, l'orelleta
Només s'aguanta una estoneta.

El globus ho solucionarà
I l'orella no caurà?

Cap invent ha funcionat.
Marxa decebut i empiapat.

Al bosc coneix l'herbolari,
Personatge divertit i estrofolari.

Gràcies a ell i a la seva cançó
En Cotó troba la solució.

COTÓ

FITXA ARTÍSTICA

Creació col·lectiva: Txo titelles i Mireia Peña

Direcció: Nartxi Azcargorta

Mirada externa: Núria Adan

Música: Xabi Labaien

Narradora titellaire: Ester Cabacés

Tècnic de so i llums: Nartxi Azcargorta

Escenografia: Txo titelles i Mireia Peña

Construcció titelles: Nartxi Azcargorta

Producció: Tirori, SL

FITXA TÈCNICA

Mides de l'escenari 5 mts ample X 4 mts fons

Temps de muntatge 2 hores

Temps desmuntatge 1h

Durada de l'espectacle 50 minuts

Preses de corrent 220V potència 2000 W

Fons negre

COTÓ

CRÍTICA DE TONI RUMBAU A LA REVISTA PUTXINEL·LI

Va ser un plaer veure el treball d'aquesta companyia veterana que tants espectacles importants ha donat al mapa titellaire de Catalunya. En aquest cas, es tracta d'una proposta de la part femenina del grup, Esther Cabacés amb direcció de Nartxi Azcargorta, dirigida al nens més petits. Una història de conills que d'alguna manera tracta el tema de l'aneguet lleig, que aquí es concreta en el conillet Cotó que té una orella recta i l'altra caiguda. Una anomalia que el diferencia dels seus companys i que per això és objecte de sorna i de mensypreu o bullying.

L'originalitat de l'obra rau no sols en el desenllaç del conflicte, que es planteja en clau de psicologia avançada –qui pot solucionar el problema és un mateix i no esperar que els altres ho facin–, sinó sobretot en els elements formals que el configuren: una posada en escena de titelles sobre taula que busca la síntesi a partir d'elements molt senzills, amb uns arbres que ben combinats creen els diferents espais de l'obra. Una senzillesa que encaixa a la perfecció amb els personatges i també amb les situacions desplegades.

El gust per la fesomia dels titelles, amb una expressivitat de molt efecte, i unes veus excel·lents, que demostren la gran experiència d'aquesta titellaire, són l'altre element formal que sosté la proposta. Hi hauríem d'afegir el to de cordialitat maternal amb la que la manipuladora es dirigeix als nens, indispensable per poder connectar amb espectadors de curta edat. Unes qualitats de les que la titellaire n'esta dotada amb escriu.